

Башкірова Тетяна Миколаївна,
студентка 11 МСБП групи
навчально-наукового інституту
права та психології Національної
академії внутрішніх справ
Науковий керівник: професор
кафедри господарсько-правових
дисциплін навчально-наукового
інституту права та психології
Національної академії внутрішніх
справ, кандидат юридичних наук,
доцент **Г елич Ю.О.**

ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ: ВИДИ ТА ОСОБЛИВОСТІ

В останній час інвестиції стали відігравати особливу роль у житті будь-якої країни. Коли є кошти, їх можна інвестувати в основні фонди або в оборотні кошти, та якщо продукція має достатній ринок збуту, то можна жити досить респектабельно навіть в умовах нестабільної економіки. Але де знайти кошти в час, коли така хитка стабільність як в економіці, так і законодавстві?

Згідно з думкою більшості людей - гроші є у інвесторів, але більшість їх знаходиться за кордоном, де фінансисти грають за своїми правилами. Як будь-яка розумна людина, вони готові вкладати гроші тільки в ті проекти, які принесуть їм найбільшу користь.

Дослідження проблеми інвестування економіки завжди знаходилося у центрі уваги економічної думки. Це обумовлено тим, що інвестиції торкаються найглибших основ господарської діяльності, визначають процес економічного зростання в цілому. У сучасних умовах вони виступають найважливішим засобом забезпечення умов виходу з економічної кризи, структурних зрушень у народному господарстві, зростання технічного прогресу, підвищення якісних показників господарської діяльності на мікро - і макрорівнях.

Згідно із Законом України «Про режим іноземного інвестування», під іноземними інвестиціями в Україні розуміють - всі види цінностей, що вкладаються безпосередньо іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності згідно з чинним законодавством України [1].

Отже, іноземні інвестиції бувають прямі закордонні і портфельні. Прямі закордонні інвестиції вкладення капіталу резидентом однієї країни (прямим

інвестором) у підприємство - резидент іншої країни з метою набуття довготривалого економічного інтересу [2]. Вони реалізуються шляхом: вкладення компаніями за рубіж власного капіталу — капітал філій і частка акцій у дочірніх і асоційованих компаніях; реінвестування прибутку - частка прямого інвестора в доходах підприємства з іноземними інвестиціями, не розподілена як дивіденди і не переведена прямому інвесторові; внутрішньо корпоративні переклади капіталу у формі кредитів і позик між прямим інвестором, з одного боку, і дочірніми, асоційованими компаніями і філіями - з іншого.

Портфельні інвестиції - вкладення капіталу в іноземні цінні папери, що не дають інвесторові права реального контролю над об'єктом інвестування. Міжнародні портфельні інвестиції класифікуються так, як вони відбиваються у платіжному балансі. Вони розділяються на інвестиції в: акціонерні цінні папери - грошові документи, що обертаються на ринку, що засвідчують майнове право власника документа стосовно особи, що випустила цей документ; боргові цінні папери - грошовий документ, що обертається на ринку, яке засвідчує відношення позики власника документа стосовно особи, що випустили цей документ.

Враховуючи стан економічного потенціалу й обмежені внутрішні інвестиційні можливості впродовж всього періоду трансформації економіки, українська держава намагається створити сприятливі рамкові умови для розвитку інвестиційної сфери.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про режим іноземного інвестування» від 19 березня 1996 року // Відомості Верховної Ради України . - 1996. - №19. - Ст. 80
2. Реверчук С. К. Інвестологія: наука про інвестування: навч.посібник. - К.: Атіка, 2001. - 264 с.